

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422203411
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4422203411.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Lenky Konštiakovej, v právnej veci žalobcu: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., C. C. XXXX/XX, právne zastúpený: JUDr. Ján Chmelo, advokát so sídlom Piešťany Royova 9, IČO: 42 290 716, proti žalovanému: D. s.r.o., so sídlom Bratislava, Landererova 6, IČO: 36 781 746, právne zastúpený: RADOSLAV TOTH | law firm, s.r.o., so sídlom Bratislava, Štúrova 11, IČO: 50 449 184, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/104/2022-167 zo dňa 25. mája 2023 v spojení s jeho opravným uznesením č. k. 4C/104/2022-234 zo dňa 15. januára 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e a v e c v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. V záhlaví označeným rozsudkom súd prvej inštancie určil, že žalobca je výlučným vlastníkom pozemkov zapísaných na E. F. G. H., katastrálnom odbore na LV č. XXXX ako parcely registra „C“ č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 525 m² a č. XXXX/XX - I. trávny porast o výmere 15947 m², pre kat. územie J., obec J., okres G. H.. Žalobcovi priznal podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 137 písm. c), d) CSP a § 132 odsek 1, 2 Občianskeho zákonníka.

1.2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom vyššie uvedených pozemkov, ku ktorým je evidované duplicitné vlastníctvo. Nehnuteľnosti nadobudol zmluvne v roku 2003 od predchádzajúcich vlastníčok, reštituentiek, D. H. a K. B., ktorým bola rozhodnutím Pozemkového úradu G. H. č. j. 1355/92/T zo dňa 16.07.1993 schválená Dohoda o vydaní nehnuteľností podľa § 9 odsek 2 zák. č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku.

1.3. Žalovaný žiadal žalobou zamietnuť. Uviedol, že platne nadobudol do svojho výlučného vlastníctva nehnuteľnosť, a to par. reg. E č. XXXX/X - orná pôda o výmere 27000 m², v čase prevodu zapísaného na LV č. XXXX od J. L., K. M. a K. L. na základe kúpnej zmluvy z 26.06.2013, pričom títo nadobudli nehnuteľnosť do ich podielového spoluvlastníctva na základe uznesenia sp. zn. D4734/92, Dnot 645/93 D4966/92, Dnot 892/93 a ich vlastníctvo bolo zapísané do katastra v roku 1995 pod č. zmeny 31/1995, túto nehnuteľnosť dobrovoľne držali viac ako 10 rokov a v čase podpisu kúpnej zmluvy boli vlastníckmi viac ako 10 rokov. Na základe žiadosti žalobcu bolo do katastra vyznačené duplicitné vlastníctvo k nehnuteľnosti. Poukázal na rozsudok NS SR z 24.02.2010, podľa ktorého v súvislosti s nadobudnutím vlastníctva rozhodnutím štátneho orgánu sa často v praxi objavuje otázka nemožnosti dokázať, že rozhodnutie, ktoré bolo vydané pred desaťročiami, obsahovalo všetky zákonom predpísané náležitosti a

nadobudlo právnu moc spojenú s vlastníckym právom. V spore, v ktorom sa žalobca domáha kladného určenia svojho vlastníctva ho zaťažuje dôkazné bremeno, akým titulom tvrdené vlastníctvo nadobudol.

1.4. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázanú genézu nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcu k sporným nehnuteľnostiam od právnych predchodcov a to od roku 1932 tak, že pôvodné PK parcely L. XXXX, XXXX, XXXX boli vedené v pozemknoknižnej vložke (ďalej „pkv“) č. XX C. kat. územie J., a to zápisom č. 236 zo dňa 22.01.1932 v prospech K. K. a I. K., N. B. pod B 1a, B 1b, pkv č. XXXX každý v podiele po 1/2. Následne zápisom L. XXXX zo dňa 28.11.1935 bolo vlastnícke právo K. K. a I. K., N. B. prepísané v prospech O. (O.) B., N. K. a I. H., N. K. pod B 3a, B 3b pk parcely L. XXXX, každá v podiele po 1/2. Zápisom L. XXXX zo dňa 22.07.1947 boli pk parcely L. XXXX, XXXX D. L. XXXX prepísané z pkv č. XXXX v prospech I. H., N. K. pod B 2 do pkv č. XXXX v podiele 1/1. Pod č. zmeny XXX/XX boli na základe Rozhodnutia Pozemkového úradu č. j. XXXX/XX/X zo dňa 16.07.1993, H. XXXX/XX C. C. L. XXXX, XXXX D. L. XXXX zapísané do operátu katastra nehnuteľností ako parc. reg. E - KN č. XXXX - I. trávny porast vo výmere 6319 m², č. XXXX - orná pôda vo výmere 70027 m² a č. XXXX - orná pôda vo výmere 115934 m² v prospech D. H. a K. B., N. H. do LV č. XXXX, každej v podiele 1/2. Následne v roku 1998 bolo v LV č. XXXX číslo parcely reg. E - KN L. XXXX zmenené na parcelné L. XXXX/X. Aktualizácia údajov v LV č. XXXX bola vykonaná pri zápise práv z Uznesenia o dedičstve D 4945/92 - 8 pod č. zm. 615/98. Pod č. zmeny. 319/03 bolo dňa 12.06.2003 na základe darovacej zmluvy V 2249/03 vlastnícke právo K. B., v LV č. XXXX prepísané v prospech A. A. B., v podiele 1/2. Pod č. zmeny XXX/XX boli dňa 16.06.2003 na základe kúpnej zmluvy V 2245/03 parcely reg. E - KN č. XXXX, XXXX/X, 3101 a vlastnícke právo D. H. odpísané z LV č. XXXX a zapísané do LV č. XXXX v prospech A. A. B. v podiele 1/1. Pod č. zmeny XXX/XX bola dňa 19.06.2014 na základe Protokolu o oprave výmery parciel reg. E - KN č. XXXX/X, XXXX, XXXX/X (LV č. XXXX) a zákresu parcely E-KN L. XXXX/X v mape UO, č. X-160/2014-10 zmenená v LV č. XXXX výmera parcely reg. E-KN L. XXXX/X na 69685 m² a výmera parc. reg. E-KN L. XXXX na výmeru 115695 m². Pod č. zmeny XXXX/XX bola dňa 25.09.2014 na základe žiadosti žalobcu zapísaná v zmysle Geometrického plánu č. 121/2014 zo dňa 02.07.2014 do LV č. XXXX parcela nového stavu - parcela reg. C-KN č. XXXX/XX - orná pôda vo výmere 17.453 m², pričom parcele reg. E-KN L. XXXX bola zmenená výmera na 5.718 m² a parcele reg. E-KN L. XXXX/X na 52833 m², bez zmeny vlastníckeho práva. Pod č. zmeny XXX/XXXX bol na základe žiadosti žalobcu o zápis GP č. 49/2014 do katastra nehnuteľností a vyznačenie duplicitného vlastníctva v zmysle GP č. 49/2014 zo dňa 14.11.2014 v LV č. XXXX zrušený zápis parciel reg. E-KN č. XXXX a vykonaný zápis parciel nového stavu, a to parciel reg. C-KN č. XXXX/XX - vodná plocha vo výmere 169 m² a č. XXXX/X - ornej pôdy vo výmere 593 m² do LV č. XXXX. Vlastnícke právo vlastníkov bolo v celom rozsahu z LV č. XXXX prevzaté do LV č. XXXX, v ktorých boli jednotliví vlastníci označení ako duplicitní. Parcely reg. C-KN č. XXXX/XX D. L. XXXX/X zodpovedajú častiam pôvodných PK parciel č. XXXX/X, ktorá bola zapísaná v LV č. XXXX ako parcely reg. E-KN vo vlastníctve žalobcu v podiele 1/1 na základe Darovacej zmluvy V 2249/03 v podiele 1/2 od K. B. a Kúpnej zmluvy V 2245/03 v podiele 1/2 od D. H., rozhodnutím C. F. G. H. L. j. 1355/92/T zo dňa 16.07.1993, ktorým bola schválená Dohoda o vydaní nehnuteľností podľa § 9 odsek 2 Zák. č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku a LV č. XXXX bol zrušený.

U právnych predchodcov žalovaných bol prvotný zápis vykonaný na LV č. XXXX a to par. reg. C-KN L. XXXX/X vo výmere 20000 m² vlastnícke právo vlastníkov žalobcu a žalovaných bolo po zápise GP č. 49/2014, č. zmeny XXX/XXXX LV č. XXXX a LV č. XXXX prevzaté do LV č. XXXX kat. úz. J..

1.5. Súd konštatoval, že žalobca svoje vlastníctvo odvodzoval od vlastníctva D. H. a K. B., N. H., ktorým boli nehnuteľnosti navrátené ako oprávneným osobám do vlastníctva podľa reštitučných predpisov na základe schválenej Dohody o vydaní nehnuteľností, podľa § 9 odsek 2 Zák. č. 229/1991 Zb. rozhodnutím Pozemkového úradu Nové Zámky Č. j. 1355/92/T zo dňa 16.07.1993.

1.6. Žalovaný odvodzuje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam od kúpnej zmluvy zo dňa 26.06.2013, zapísanej pod V 3757/13 od predávajúcich - J. L., K. M. a K. L.. Podľa predložených dokladov ich právni predchodcovia vlastnícke právo nadobudli na základe rozhodnutia býv. E. F. J. - prídelovej listiny, vydané v roku 1992 v čase, keď už právni predchodcovia predávajúcich - J. L. a K. L., N. P. nežili, teda nemali spôsobilosť byť účastníkmi právnych vzťahov, preto nemohli nadobudnúť vlastnícke právo po svojej smrti. Z predložených dedičských rozhodnutí ďalej vyplýva, že po neb. J. L., ktorý zomrel v roku 1971 a neb. K. L., zomrelej v roku 1979, nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam každý v 1/3-ine predávajúci J. L., K. M. a K. L. s tým, že nehnuteľnosť bola v dedičskom konaní prejednaná ako novoobjavený majetok. S poukazom na vyššie uvedené súd

uviedol, že žalovaný nepreukázal nadobudnutie vlastníckeho práva právne relevantným spôsobom od vlastníkov - predávajúcich. Konštatoval, že nadobúdanie vlastníckeho práva na základe prídelov a výmerov o vlastníctve pôdy, vydaných na základe predpisov v povojnovom období a to na základe Nariadení SNR bolo riešené v mnohých rozhodnutiach súdov SR. Na preukázanie nadobudnutia vlastníckeho práva takýmto spôsobom slúžila prídelová listina, alebo výmer, ktoré listiny sa považujú za nadobúdací titul vlastníckeho práva prídelcu k prideleným pozemkom. To znamená, že v prípade sporu o vlastníctvo je povinnosťou strany nielen tvrdiť, ale aj preukázať nadobúdací titul. Žalovaný, ktorý tvrdil, že nehnuteľnosti nadobudol právne relevantným spôsobom, kúpnu zmluvou od riadne zapísaných podielových spoluvlastníkov k predmetným nehnuteľnostiam, ktorí nehnuteľnosti nadobudli od svojich právnych predchodcov prídelom, bol povinný listinný dôkaz, preukazujúci nadobudnutie vlastníckeho práva prídelom, t. j. prídelovú listinu, prípadne výmer o vlastníctve pôdy predložiť, čo neurobil. Ako jediný dôkaz preukazujúci nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam právnych predchodcov predávajúcich (J. L., K. M. a K. L.), od ktorých nehnuteľnosť žalovaný nadobudol predložil prídelovú listinu vydanú Obvodným úradom v J. bez akéhokoľvek čísla dňa 14.05.1992, na základe konečného prídelového plánu zo skonfiškovaného majetku, býv. vlastník Q. E.. V prospech právnych predchodcov predávajúcich bolo zapísané vlastníctvo v LV č. XXXX, kat. územia J., v podieloch po 1/3 na základe dedičského rozhodnutia po právnych predchodcoch predávajúcich J. L., zomr. XXXX a K. L., zomr. XXXX, po ktorých bolo iniciované zo strany predávajúcich dodatočné dedičské konanie po rozhodnutí E. F. M. J.. Súd posúdil prídelovú listinu z roku 1992 za nie vkladu schopnú listinu, ktorá by preukazovala originálnym spôsobom nadobudnutie vlastníckeho práva a s poukazom na rozhodovaciu činnosť súdov ju z tohto dôvodu nie je možné považovať za dôkaz o nadobudnutí vlastníctva. Touto listinou mali nadobudnúť do svojho výlučného vlastníctva J. L. s manželkou K., N. P. parcely L. XXXX/X D. C. L. XXXX/X, pričom v čase vydania tejto listiny boli obaja nadobúdatelia po smrti, preto ne mohli nadobudnúť na základe takejto listiny vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Z tohto dôvodu predávajúci J. L., K. M. a K. L. nemohli ako právni nástupcovia z takéhoto neplatného právneho úkonu nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a ani ďalej previesť na žalovaného vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam; nemohli previesť na iného viac práv ako mali sami. K tvrdeniu žalovaného, že predávajúci nehnuteľnosti od roku 1993 vydržali súd uviedol, že táto skutočnosť v konaní preukázaná nebola a bolo by aj nadbytočné skúmať titul vydržania, pretože právni predchodcovia predávajúcich nemohli v roku 1992 nadobudnúť vlastnícke právo a ani žiadne iné právo, pretože nemali spôsobilosť na právne úkony vzhľadom na to, že niekoľko desaťročí C. zomreli. Pokiaľ však došlo k neplatnému nadobudnutiu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam predávajúcich, nemohlo dôjsť ani k platnému právnomu úkonu titulom kúpnej zmluvy z roku 2013 ani voči žalovanému, ide o nulitný právny akt, čiže išlo o nezákonný právny akt, lebo žalovaný nemohol nadobudnúť od nevlastníka pozemky, ktoré sú predmetom tohto sporu. Naproti tomu žalobca v konaní predložil rozhodnutie príslušného Pozemkového úradu G. H. a následne darovaciu a kúpnu zmluvu. Z rozhodnutia Pozemkového úradu je zrejmé, že nehnuteľnosti boli Dohodou o vydaní nehnuteľností vydané právny predchodkyňami žalobcu, K. B., N. H. a D. H.. Dodal, že nemožno pochybovať o rozhodnutí pozemkového úradu G. H. zo dňa 16.07.1993 o schválení Dohody o vydaní nehnuteľností podľa § 9 odsek 2 Zák. č. 229/1991 Zb. právny predchodkyňami žalobcu D. H. a K. B., pretože reštitučný predpis bol vydaný s cieľom zmierniť následky niektorých majetkových krívd a nemožno ich extenzívne vykladať tak, aby obmedzili vlastníkov v ich práve na ochranu vlastníckeho práva podľa OZ, majú len uľahčiť uplatnenie nárokov oprávnených osôb a nie vylúčiť ich podľa všeobecných právnych predpisov. Rozhodnutím C. F. G. H. C. predchodkyne žalobcu dostali späť do vlastníctva aj pozemky, ktoré sú aj predmetom tohto konania, ktoré mali vo vlastníctve ich právni predchodcovia od roku 1932.

1.7. Nesúhlasil ani s námietkou žalovaného, že právne predchodkyne žalobcu boli nedbalými vlastníkmi, lebo žalobca preukázal listinnými dôkazmi opak, keď vtedajší Ovocinársky štátny majetok J. hospodáril a užíval pozemky, ktoré boli vrátené právny predchodkyňami žalobcu. Z rozhodnutia Pozemkového úradu G. H. zo dňa 13.12.1994, ktorým tento úrad schválil vyčlenenie pozemkov do náhradného užívania podľa § 15 odsek 2 Zák. č. 330/91 Zb. v znení Zák. č. 187/1993 Z. z. urýchlené usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov k pozemkom nachádzajúcim sa v kat. území J., G. Q., bola právny predchodkyňami žalobcu daná do bezplatného náhradného užívania na dobu do schválenia projektu pozemkových úprav poľnohospodárska pôda vo výmere 103,2361 ha, pričom išlo o pozemky parc. reg. E-KN č. XXXX, L. XXXX D. L. XXXX o výmere 82,228 ha. Tieto pozemky užíval vtedajší E. J. K. J., ktorý podal privatizačný projekt na tieto pozemky. Právne predchodkyne žalobcu v súlade so zák. č. 229/1991 Zb. a vládneho nariadenia č. 208/1994 Z. z. na základe Nájomnej zmluvy uzavretej dňa 14.12.1994 prenajali nájomcovi výmeru 103,2361 ha za účelom poľnohospodárskej výroby a táto nájomná zmluva

bola doplnená Dodatkom č. 1 zo dňa 01.11.1995 a Dodatkom č. 2 zo dňa 01.12.1998, podľa ktorých došlo k zvýšeniu výmery ornej pôdy najprv o 12,1620 ha na výmeru 115,3981 ha a ďalším dodatkom o 22,6722 ha so súčasnou výmerou 138,0703 ha. Žalobca týmito rozhodnutiami Pozemkového úradu, ktoré boli tri (Č. j. 728/94 zo dňa 13.12.1994, Č. j. 513/17 zo dňa 01.04.1997 a Č. j. 00888-99/002745 zo dňa 24.05.1999) preukázal, že nebol a ani nemohol byť nedbalým vlastníkom a to preto, že nemožno od vlastníka pozemku vyžadovať, aby niekoľkokrát za mesiac išiel na pozemok a zisťoval, kto tento obrába, seje a kosí a takisto nemožno spravodlivo žiadať od vlastníka pozemku, aby napr. každý týždeň sledoval katastrálny portál, či nedošlo k zmene na liste vlastníctva. Na základe skutočností, že právnym predchodkyňami žalobcu príslušný Pozemkový úrad vrátil pozemky do vlastníctva a zistenia žalobcu, že parcely reg. „C“, sa prekrývajú s parcelami reg. „E“ podľa zamerania geodetom a následného zápisu GP č. 235/2013 zo dňa 09.10.2014 bolo v katastri nehnuteľností vyznačené duplicitné vlastníctvo v LV č. XXXX. Podľa súdu prvej inštancie aj týmto konaním žalobca preukázal, že nie je nedbalý vlastník, lebo mal záujem si svoje vlastníctvo dať do poriadku. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaných, že k prechodu vlastníctva prišlo pred obdobím, ktoré pre vydávanie nehnuteľností určil zákon č. 229/1991 Zb., lebo právne predchodkyne žalobcu si uplatnili nárok na vydanie nehnuteľností na pozemkovom úrade dňa 12.12.1992 a pozemkový úrad postupoval v zmysle zákona a pozemky im vrátil, ktoré mali vo vlastníctve ich právni predchodcovia od roku 1932.

1.8. Súd dospel k záveru, že žalobca preukázal nadobudnutie vlastníckeho práva sporných nehnuteľností právne relevantným spôsobom od svojich právnych predchodcov od roku 1932 a žalovaný nepreukázal, že nehnuteľnosti nadobudol od vlastníkov, pretože jediný dôkaz, ktorý v tomto smere preukázal, bolo rozhodnutie býv. E. F. M. J.. Vychádzajúc z hore uvedených dôkazov a tvrdení strán, keď bolo nesporne preukázané, že v čase vydania predmetnej listiny osoby, ktoré mali nadobnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, už nežili; súd mal za to, že takáto listina nie je právnym titulom nadobudnutia vlastníckeho práva, nie je verejnou listinou preukazujúcou vlastníctvo, nie je dokladom o vlastníctve prídelcu k prideleným nehnuteľnostiam. Žalobca preukázal v konaní rozhodnutím C. F. G. H. L. j. 1355/92/T zo dňa 16.07.1993, ktorým bola schválená Dohoda o vydaní nehnuteľností oprávneným osobám podľa § 9 odsek 2 Zák. č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu objektu v znení zákona 93/1992 Zb., že im boli vrátené poľnohospodárske nehnuteľnosti, ktoré im boli zabraté a uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.08.1993, ide o rozhodnutie správneho orgánu, je teda správnym aktom, ktoré právne relevantným spôsobom napadnuté ani spochybnené nebolo. Súd mal za to, že právnym predchodkyňami žalobcu boli nehnuteľnosti v rámci reštitučných predpisov vrátené do vlastníctva, a následne s vecou oprávnene ďalej nakladali.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že do svojho výlučného vlastníctva nadobudol nehnuteľnosti od predávajúcich J. L., K. Q., N. L., K. L. kúpnu zmluvou z 26.06.2013. Vlastnícke právo bolo zapísané správou katastra dňa 05.08.2013 a na základe žiadosti žalobcu bolo vyznačené duplicitné vlastníctvo. K nesprávnym skutkovým zisteniam ohľadne oprávnenej držby poukázal na § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/84/2020 zo dňa 27.10.2021 o predbežnom hodnotení dôkazov. Vytkol súdu, že neprihliadol na skutočnosť, že jeho právnym predchodcom vzniklo vlastnícke právo k nehnuteľnosti vydržaním, keďže boli so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľní a ich dobromyseľnosť nebola nikdy v priebehu plynutia vydržacej doby spochybnená či narušená. Nehnuteľnosť jeho právni predchodcovia užívali viac ako 10 rokov. Po prevode vlastníckeho práva na neho v roku 2013 bolo pod číslom zmeny 216/2015 vyznačené duplicitné vlastníctvo a vykonaný zápis parciel L. XXXX/XX orná pôda o výmere 525 m² a L. XXXX/XX orná pôda o výmere 15 947 m². Vzhľadom k tomu, že nedošlo k narušeniu držby a dobromyseľnosti jeho právnych predchodcov možno konštatovať, že vlastnícke právo vydržali a následne nehnuteľnosti platne previedli na neho.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. K tvrdeniu žalovaného k nadobudnutiu vlastníctva nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy uviedol, že predávajúci nadobudli nehnuteľnosti dedením po svojich rodičoch - J. a K. L., ktorí boli zapísaní v konečnom prídelovom pláne z 30.11.1957 ako tzv. prídelcovia, avšak nebola im vydaná ani prídelová listina, ani výmer. Nepredložili listinu, ktorá by preukazovala či osvedčovala nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Až po ich smrti Obvodný úrad J. vydal na mená

tzv. prídelcov prídelovú listinu 14.05.1992 a následne na základe rozhodnutia o schválení ROEP-u dňa 18.12.2008 podľa uznesenia o dedičstve sp. zn. D4734/92 po neb. J. L. a uznesenia sp. zn. D4966/92 po neb. K. L. bol Okresným úradom vykonaný zápis v prospech predávajúcich, každému v podiele 1/3-iny. Dňa 05.08.2013 bol vykonaný zápis kúpnej zmluvy z 26.06.2013 v prospech žalovaného v podiele 1/1 na LV č. XXXX kat. úz. J.. Stotožnil sa s názorom o neplatnosti prídelovej listiny z dôvodov uvedených súdom prvej inštancie, že žalovaný platnú listinu, od ktorej právni predchodcovia mohli odvodiť vlastnícke právo nepredložil, preto je otázne, na základe akého titulu mali nehnuteľnosti prejsť do dedičstva po právnych predchodcoch žalovaného. Poukázal aj na zásadu „nemo plus iuris“ s odkazom na rozhodnutie veľkého senátu NS SR sp. zn. 1Vdo/2/2020. V závere vyjadrenia dodal, že podal niekoľko žalôb o určenie vlastníckeho práva a bolo vo viacerých sporoch rozhodnuté v jeho prospech, napr. v konaní sp. zn. 13C/32/2020, 6C/32/2020. Odvolací súd v prvej veci rozhodol tak, že uznesením zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie. V ďalšej veci uznesením zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s názorom, že za situácie, že na súde prebiehajú aj ďalšie konania žalobcu vychádzajúce z rovnakého právneho základu, aj keď voči iným stranám sporu z dôvodu právnej istoty a predvídateľnosti ich súd porovná tak po skutkovej ako aj právnej stránke. Súd prvej inštancie v tejto veci z dôvodu právnej istoty a predvídateľnosti porovnal po skutkovej aj právnej stránke rozhodnutie s inými rozhodnutiami prebiehajúcimi v konaní pred okresným súdom a následne žalobe vyhovel.

4. Žalovaný v replike zotrval na dôvodoch odvolania, namietajúc nesprávne skutkové zistenia a nesprávne posúdenie veci.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal vec – odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné v celom rozsahu zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 391 ods. 1 CSP.

5.1. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

5.2. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

6. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca domáha určenia jeho výlučného vlastníctva k pozemkom zapísaným na LV č. XXXX ako parcela registra „C“ č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 525 m² a parcela reg. „C“ č. XXXX/XX - I. trávny porast o výmere 15947 m², pre kat. územie J., obec J., okres G. H., ku ktorým má žalovaný duplicitné vlastníctvo. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel dôvodiac tým, že žalobca nadobudol vlastnícke právo od D. H. a K. B., N. H., ktorým boli nehnuteľnosti navrátené ako oprávneným osobám podľa reštitučných predpisov Dohodou o vydaní nehnuteľností podľa § 9 odsek 2 zák. č. 229/1991 zb. rozhodnutím C. F. G. H. L. j. 1355/92/T zo dňa 16.07.1993. Žalovaný odvodzoval svoje vlastnícke právo od kúpnej zmluvy zo dňa 26.06.2013, zapísanej pod V 3757/13, č. zmeny XXX/XX, od predávajúcich - J. L., K. M. a K. L.. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný nepreukázal nadobudnutie vlastníckeho práva právne relevantným spôsobom, nepredložil listinný dôkaz, preukazujúci nadobudnutie vlastníckeho práva prídelom, t. j. prídelovú listinu, prípade výmer o vlastníctve pôdy. Predložil len prídelovú listinu, ktorú vydal E. F. M. J. bez akéhokoľvek čísla dňa 14.05.1992, na základe konečného prídelového plánu zo skonfiškovaného majetku býv. vlastníka Q. E.. Prídelovú listinu z roku 1992 posúdil ako nie vkladu schopnú listinu, ktorá by preukazovala originálnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva predchodcami žalovaného, pretože v čase jej vydania boli obaja nadobúdatelia (J. L. s manželkou K., N. P.) mŕtvi, preto nemohli nadobudnúť vlastnícke právo. K tvrdeniu žalovaného, že predávajúci nehnuteľnosti od roku 1993 vydržali uviedol, že takáto skutočnosť v konaní preukázaná nebola a bolo by aj nadbytočné skúmať titul vydržania, pretože právni predchodcovia predávajúcich nemohli v roku 1992 nadobudnúť vlastnícke právo a ani žiadne iné právo, nakoľko nemali spôsobilosť na právne úkony vzhľadom na to, že niekoľko desaťročí pred tým zomreli. Pokiaľ došlo k neplatnému nadobudnutiu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam predávajúcich, nemohlo dôjsť ani k platnému právnomu úkonu titulom kúpnej zmluvy z roku 2013, ani voči žalovanému,

ide o nulitný právny akt, čiže išlo o nezákonný právny akt. Ďalej v súvislosti s tvrdeniami žalovaného, že pôvodní predávajúci sporné nehnuteľnosti nadobudli v dobrej viere po svojich predkoch na základe dedičského rozhodnutia súd prvej inštancie poukazyval na vzťah reštitučných predpisov k Občianskeho zákonníku ako i na to, že nie je možné pochybovať o rozhodnutí C. F. G. H. H. dňa 16.07.1993, podľa ktorého bola schválená dohoda o vydaní nehnuteľností podľa § 9 odsek 2 Zák. č. 229/1991 Zb. právnym predchodkyňiam žalobcu D. H. a K. B., pretože reštitučný predpis bol vydaný s cieľom zmierniť následky niektorých majetkových krívd. Tiež vyjadril nesúhlas s námietkou žalovaného, že právne predchodkyne žalobcu boli nedbalými vlastníkmi, lebo žalobca preukázal listinnými dôkazmi práve opak, keď vtedajší E. J. K. J. Q. a užíval pozemky, ktoré boli vrátené právnym predchodkyňiam žalobcu.

7. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7.1. K nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 až § 194 CSP.

7.2. Nesprávnym právnym posúdením veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. Žalovaný konkrétne v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nezobral do úvahy skutočnosť, že jeho právny predchodcovia nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnosti vydržaním, keďže boli so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľní a táto ich dobromyseľnosť nebola spochybnená nielen pri vstupe do držby, ale ani po celú dobu vydržania. Tvrdil, že spornú nehnuteľnosť jeho predchodcovia užívali viac ako 10 rokov a v priebehu vydržacej doby neboli nikým vznesené relevantné požiadavky týkajúce sa uplatnenia vlastníckeho práva žalobcu a iných osôb. Konštatoval, že by mu mala byť poskytovaná široká ochrana ako nadobúdateľovi.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, v medziach podaného odvolania a v jeho rozsahu dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Vzhľadom na dôvodnosť odvolacích námietok odvolací súd nateraz právny záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní predpokladov vydržania, resp. o tom, že žalobca je vlastníkom sporných pozemkov vyhodnotil za predčasný, a to z dôvodov uvádzaných nižšie.

10. V danom prípade žalobca odvodzuje svoje vlastnícke právo od kúpnej zmluvy zo dňa 16.06.2003 a darovacej zmluvy zo dňa 12.06.2003, ktorými nadobudol nehnuteľnosti od D. H. a K. B.. Tieto predchodkyne odvodzujú svoje vlastnícke právo od rozhodnutia C. F. G. H. L. 1355/92/T zo dňa 16.07.1993, ktorým im boli ako reštituentom vrátené pozemky po ich matke, I. H.. Podľa zápisov v PK boli dňa 22.01.1932 sporné parcely prepísané (predchodcov I. H.) na K. K. a I. K., N. B., následne na ich dcéry, O. B., N. K. a I. H., rod. K... Potom zápisom L. XXXX boli tieto parcely prepísané výlučne na I. H., N. K..

10.1. Žalovaný odvodzuje svoje vlastnícke právo od kúpnej zmluvy zo dňa 26.06.2013, ktorou nadobudol nehnuteľnosti od J. L., K. M., N. L. a K. L.. Títo predchodcovia nadobudli nehnuteľnosti do podielového

spoluvlastníctva v podiele 1/3-iny na základe uznesenia o dedičstve D 4966/92-8, Dnot 892/93 (č. I. 116). Dedičské konanie bolo vedené po J. L. a jeho manželke K. L., ktorí boli zapísaní v konečnom prídelovom pláne ako tzv. prídelcovia, ktorým bola vydaná prídelová listina až E. F. J. R. 14.05.1992 k prídelovým pozemkom.

11. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v priebehu celého prvoinštančného konania tvrdil, že jeho právny predchodcovia boli vlastníkmí sporných nehnuteľností, keďže ich užívali nerušene po dobu viac ako 10 rokov a vlastnícke právo nadobudli vydržaním. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolacieho súdu (s poukazom na podané odvolanie) nedostatočne zaoberal touto námietkou (tvrdením) žalovaného, čo zapríčinilo už vyššie zmienenú predčasnosť jeho rozhodnutia. K uvedenému súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že „Čo sa týka námietky žalovaného, že predávajúci predmetné nehnuteľnosti od roku 1993 vydržali, takáto skutočnosť v konaní preukázaná nebola, a bolo by aj nadbytočné skúmať titul vydržania, pretože právni predchodcovia predávajúcich nemohli v roku 1992 nadobudnúť vlastnícke právo a ani žiadne iné právo, pretože nemali spôsobilosť na právne úkony vzhľadom na to, že niekoľko desaťročí C. zomreli“ (bod 28. odôvodnenia). Taktiež v súvislosti s námietkou žalovaného, že jeho právni predchodcovia nehnuteľnosti nadobudli v dobrej viere po svojich právnych predchodcoch poukázal len na vzťah reštitučných predpisov k Občianskemu zákonníku, že nie je možné spochybniť rozhodnutie pozemkového úradu o prinavrátení nehnuteľností predchodcom žalobcu, ako i na to, že predchodkyne žalobcu ako i žalobca nemohol byť nedbalým vlastníkom s poukazom na privatizačné procesy konané do roku 2008 na sporných nehnuteľnostiach.

12. Vydržanie je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníctva. V prípade splnenia zákonom určených podmienok (týkajúcich sa držby, držiteľa, predmetu držby a vydržacej doby) dochádza k vydržaniu priamo zo zákona. Podmienky vydržania sú pritom stanovené tak, že musia byť splnené kumulatívne – ak z nich nie je splnená čo i len jedna, nedochádza k vydržaniu. Jednou z podmienok nadobudnutia vlastníctva veci vydržaním je oprávnenosť držby. Pri oprávnenej držbe musí ísť o také faktické ovládanie veci, pri ktorom je daná vôľa nakladať s vecou ako so svojou. Oprávnenou môže byť len dobromyseľná držba k posúdeniu, či držiteľ v dobrej viere je alebo nie je, treba vždy pristupovať z objektívneho hľadiska, teda nie z aspektu osobného (subjektívneho) presvedčenia toho, kto tvrdí dobromyseľnosť držby; vždy je potrebné brať do úvahy, či (by aj každý iný, v obdobnej situácii sa nachádzajúci) držiteľ pri bežnej opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal alebo nemohol mať dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí. Z hľadiska dobromyseľnosti držby ako podmienky nadobudnutia vlastníctva veci vydržaním je právne relevantnou len tá skutočnosť, ktorá má objektívne znaky titulu [prípadne aj len domnelého (putatívneho)] nadobudnutia vlastníctva. Domnelým (putatívnym) titulom nadobudnutia vlastníctva je určitá skutočnosť, ktorá má navonok znaky riadneho nadobúdacieho titulu (v súlade so zákonom zakladajúceho vznik vlastníctva), chýba pri nej ale niektorá stránka (vlastnosť, znak), ktorú pre nadobudnutie vlastníctva vyžaduje objektívne právo. Takýmto domnelým titulom môže byť v praxi napríklad (a) dedičské rozhodnutie o nadobudnutí veci, ktorá však v čase smrti poručiťľa objektívne nepatrila do jeho majetku, (b) neprávoplatné rozhodnutie súdu určujúce vlastníctvo veci, (c) kúpna alebo darovacia zmluva, ktorá je z niektorého dôvodu neplatná (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 2017, sp. zn. 3 Cdo 17/2016, 6Cdo/212/2022).

13. S tvrdením žalovaného o vydržaní vlastníckeho práva sa súd prvej inštancie zaoberal len z hľadiska právneho dôvodu nadobudnutia vlastníckeho práva prídelcami - J. L. s manželkou K., N. P. a to prídelovou listinou. Odvolací súd na tomto mieste uvádza, že právny záver súdu prvej inštancie o tom, že prídelová listina vydaná E. F. J. M. roku 1992 (č. I. 41) nepredstavuje platný právny dôvod nadobudnutia vlastníckeho práva je správny, keďže v čase jej vydania prídelcovia už nedisponovali právnou subjektivitou, resp. ako správne uviedol súd prvej inštancie, listina bola vydaná po ich smrti a navyše aj orgánom, ktorý nemal kompetenciu k vydaniu prídelovej listiny v roku 1992. Zároveň však v konaní bolo preukázané, že po prídelcoch (J. L. a jeho manželke K., N. P.) nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam ich deti (J. L., K. M. a K. L.) na základe uznesenia o dedičstve č. k. D 4966/92-8, Dnot 892/93 (č. I. 116). Žalovaný tvrdil, že vlastnícke právo nadobudli už jeho právni predchodcovia titulom vydržania. Keďže v konaní bola preukázaná existencia vyššie zmieneného dedičského rozhodnutia, bolo potrebné posúdiť dôsledky tohto rozhodnutia pre žalovaným tvrdený titul nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním zo strany právnych predchodcov žalovaného, čo súd prvej inštancie opomenul, resp. zrejme nepovažoval za potrebné vzhľadom na ním vyslovený názor o nulite prídelovej listiny i keď žalovaný poukazoval nielen na vydržanie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam prídelcami - J. L. a jeho manželkou K., N. P., ale aj ich právnymi nástupcami, od ktorých nehnuteľnosti nadobudol kúpnu zmluvou.

14. Nakoľko súd prvej inštancie nepristúpil k posúdeniu veci aj z hľadiska tvrdenia žalovaného o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam jeho právnymi predchodcami, nezaoberal sa ani tým, či zo strany žalovaného boli okrem jeho tvrdenia o nerušenom užívaní nehnuteľností splnené aj ďalšie predpoklady nevyhnutné pre vznik tohto nadobúdacieho titulu, čo činí rozsudok predčasným a nepreskúmateľným pre absenciu skutkových a právnych záverov o vydržaní vlastníckeho práva právnymi predchodcami žalovaného.

15. Odvolací súd dáva súdu prvej inštancie do pozornosti, že rozsudok súdu musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie (výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku). Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Účelom odôvodnenia je preukázať správnosť rozsudku a umožniť kontrolu správnosti rozhodnutia súdu v konaní o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Len takéto rozhodnutie možno označiť za preskúmateľné. Odôvodnenie súdu prvej inštancie nezodpovedá uvedeným predpokladom, keďže sa v ňom dostatočne nevysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami, resp. dostatočne sa nevysporiadal s námietkou žalovaného o vydržaní vlastníckeho práva (všetkými predpokladmi tohto inštitútu) k sporným pozemkom jeho právnymi predchodcami s dorazom na uznesenie o dedičstve D 4966/92-8, Dnot 892/93 (č. l. 116).

16. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru o potrebe postupu podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, a teda k nutnosti zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie, keď sa nedostatočne zaoberal námietkou žalovaného o tom, že jeho právny predchodcovia (aj tí primárni) nadobudli vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam vydržaním. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie vysporiadať sa s tým, či v danom prípade na strane právnych predchodcov žalovaného existovali obligatórne predpoklady vydržania podľa § 134 Občianskeho zákonníka, teda vyhodnotiť najmä to, či na strane právnych predchodcov žalovaného je daný predpoklad oprávnenej držby zahŕňajúci existenciu nadobúdacieho titulu /domného právneho titulu a to s poukazom na dedičské rozhodnutie D 4966/92-8, Dnot 892/93 (č. l. 116), na podklade ktorého J. L., K. M. a K. L. nadobudli vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam dedením (na ktorého neplatnosť Prídelovej listiny vydanéj E. F. J. dňa 14.05.1992 nedopadá). Taktiež bude jeho potrebné vyhodnotiť, či v konaní bolo preukázané to, že právní predchodcovia žalovaného tieto nehnuteľnosti užívali po dobu a spôsobom napĺňajúcim splnenie predpokladov pre vznik vlastníckeho práva vydržaním.

17. Podstatou odôvodnenia súdneho rozhodnutia je vysvetlenie, objasnenie a „obhájenie“ toho, ako súd procesne postupoval (vrátane toho, ako rozhodol), a ako také nemôže byť od doterajšieho procesného postupu oddelené. Rozhodnutie je vyvrcholením procesného postupu súdu a samotné súdne rozhodnutie je najdôležitejším procesným úkonom súdu (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 120/2020 z 21. januára 2021).

18. V ďalšom konaní súd prvej inštancie viazaný záväzným názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) opätovne posúdi uplatnený nárok žalobcu, zohľadňujúc pritom námietku žalovaného ohľadom vydržania vlastníckeho práva jeho právnymi predchodcami. Rozhodnutie odôvodní zákonným spôsobom tak, aby bolo v súlade s § 220 ods. 2 CSP, t. j. i preskúmateľné. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).